

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 358
din 19.07.2008**

Dosar nr.: 344/2008

Petiția nr.: 6.342/29.04.2008

Petenți: R P M A „P R R

Reclamați: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș

Obiect: acordarea indemnizației de dispozitiv personalului care își desfășoară activitatea în administrația publică, respectiv hotărâri judecătorești cotradictorii cu privire la indemnizația de dispozitiv

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petenților:

I.1.1. R P ,

I.1.2. M A ,

I.1.3. P R R

I.2. Numele și sediul reclamațiilor:

I.2.1. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș,
Str. Trébely nr. 7, Târgu-Mureș, județul Mureș

II. Obiectul sesizării

Sesizarea petenților vizează discriminarea între personalul care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice care nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv și personalul din aceeași administrație publică și alte administrații publice similare care nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 6.342/29.04.2008** (filele 1-6 din dosar), petentii solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronunțe cu privire la discriminarea creată între personalul care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice care nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv și personalul din aceeași administrație publică și alte administrații publice similare care beneficiază de indemnizația de dispozitiv.

IV. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate la CNCD cu **nr. 6.342/29.04.2008**, în temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa CNCD cu **nr. 6.764/13.05.2008/13.05.2008** (fila 63 din dosar) a fost citat reclamatul, prin adresa CNCD cu nr. **6.763/13.05.2008** (fila 64 din dosar), nr. **6.760/13.05.2008** (fila 66 din dosar) și nr. **6.758/12.05.2008** (fila 67 din dosar) au fost citați petenții. Prin adresa CNCD cu nr. **6.762/13.05.2008** (fila 65 din dosar) s-a solicitat un punct de vedere din partea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

La termenul din data de 03.06.2008 părțile nu s-au prezentat.

V. Susținerile părților

Pe fond, petenții, funcționari publici în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș, arată că deși au calitate similară cu alte categorii de persoane (personalul contractual din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș, funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș, funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Direcției Județene de Evidență a Persoanelor Mureș), nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv.

Acest drept a fost acordat unor funcționari publici și personalului contractual din diferite instituții publice.

În susținerea petiției sunt depuse copii după hotărârile instanțelor (filele 17-61 din dosar).

Petiția a fost completată de petenți prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 7.647/30.05.2008** (fila 69 din dosar), prin care arată că doi funcționari publici din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș au obținut, prin instanță, sporul de dispozitiv.

Petenții anexează adresa Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș pentru punerea în aplicare a hotărârilor instanțelor, cât și aceste hotărâri (filele 69-73 din dosar).

Reclamatul, prin **Adresa nr. 7.668/30.05.2008**, înregistrată la CNCD cu **nr. 7.668/30.05.2008** (filele 74-76 din dosar), afirmă că raportat la directivele Uniunii Europene nu s-a comis nici o discriminare.

Ministerul Internelor și Reformei Administrative (în continuare M.I.R.A.), prin **Adresa 277.287/5/03.06.2008**, semnată de C. B., directorul general al Direcției Generale Juridice, înregistrată la CNCD cu **nr. 7.929/04.06.2008** (filele 78-81 din dosar).

Prin acest punct de vedere se arată că dispozițiile **Legii nr. 138/1999** la care se face referire, se aplică personalului militar și civil din cadrul instituțiilor prevăzute la art. 1, respectiv Ministerului Apărării, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției. În baza **Legii nr. 138/1999** a fost emis **Ordinul ministrului de interne nr. 275/2002** în care se stipulează că indemnizația de dispozitiv se acordă și personalului civil ce-și desfășoară activitatea în domeniul administrației publice. Se arată în continuare că prin personal civil, în sensul prezentului ordin, se înțelege funcționari publici și personalul contractual din cadrul M.I.R.A.

Se arată că între M.I.R.A. și autoritățile administrației publice locale nu există raporturi de subordonare iar în contextul art. 6 alin.1 din **Legea nr. 215/2001**, dispozițiile **O.M.I. nr. 275/2002** nu îi sunt aplicabile personalului din cadrul aparatului propriu de specialitate al autorităților administrației publice locale.

Totodată se arată că potrivit **O.U.G. nr. 108/2005** aprobată cu modificări prin **Legea nr. 331/2005 pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese sau numite, din administrația publică locală**, indemnizațiile prevăzute în anexă reprezintă unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

Astfel se arată că petenții nu au fost discriminați sau dezavantajați față de alte persoane, în sensul **O.G. nr. 137/2000** și nu s-a făcut o deosebire între ei și celelalte categorii profesionale aflate în situații identice.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că, în spetă, petenții solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronunțe cu privire la discriminarea creată între personalul care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice care nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv și personalul din aceeași administrație publică sau administrații publice cu activități similare care nu beneficiază de indemnizația de dispozitiv.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenția europeană a drepturilor omului**, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*” (vezi FREDIN împotriva SUEDEI, 18 februarie 1991, parag. 60; HOFFMAN împotriva AUSTRIEI, 23 iunie 1993, parag. 31, SPADEA și SCALAMBRINO împotriva ITALIEI, 28 septembrie 1995, STUBBINGS și alții împotriva REGATULUI UNIT, 22 octombrie 1996, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi SERMIDE SPA împotriva CASSA CONGUAGLIO ZUCCHERO și alții, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, parag. 28; KOINOPRAXIA ENOSEON GEORGIKON SYNETAIRISMON DIACHEIR ISEOS ENCHORION PROIONTON SYN PE (KYDEP) împotriva COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION AND COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 JIPPES și alții 2001 ECR I-5689, parag. 129; Cauza C-149/96 PORTUGAL împotriva COUNCIL 1999 ECR I-8395 parag. 91).

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din **O.G. nr. 137/2000** cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (STUBBINGS și alții împotriva REGATULUI UNIT, 22 octombrie 1996, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată.

Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Dispozițiile **Legii nr. 138/1999** se aplică personalului militar și civil din cadrul instituțiilor prevăzute la art. 1, respectiv Ministerului Apărării, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Ministerului Justiției. În baza **Legii nr. 138/1999** a fost emis **Ordinul ministrului de interne nr. 275/2002** în care se stipulează că indemnizația de dispozitiv se acordă și personalului civil ce-și desfășoară activitatea în domeniul administrației publice. Se arată în continuare că prin personal civil, în sensul prezentului ordin, se înțelege funcționari publici și personalul contractual din cadrul M.I.R.A.

Între M.I.R.A. și autoritățile administrației publice locale nu există raporturi de subordonare iar în contextul art. 6 alin.1 din **Legea nr. 215/2001**, dispozițiile **O.M.I. nr. 275/2002** nu îi sunt aplicabile personalului din cadrul aparatului propriu de specialitate al autorităților administrației publice locale (Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș fiind subordonată Consiliului Județean Mureș).

Plata indemnizației de dispoziție persoanelor indicate în petiție este efectul hotărârilor date de instanțe. În conformitate cu prevederile legale din România, aceste hotărâri produc efecte juridice doar între părți, în consecință reclamatul nu are obligația de a transfera efectele acestor hotărâri ale instanțelor și asupra persoanelor care nu le-au dobândit.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, discriminarea este verificată prin testul comparabilității și testul justificării obiective. Ori în cauza supusă soluționării diferențierea dintre grupurile de persoane comparabile (conform petiției) este justificată prin existența unor hotărâri definitive date de instanțe de judecată, care au stabilit dreptul la indemnizația de dispozitiv.

Hotărârile instanțelor de judecată privind acordarea indemnizației de dispozitiv nu sunt uniforme (vezi **Sentința civilă nr. 1334 din 09.10.2007 a Tribunalului Mureș**, **Sentința civilă nr. 1422 din 25.10.2007 a Tribunalului Mureș**).

Colegiul Director este de opinie că, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, **Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.**)

Raportându-ne în acest sens, la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale discriminării astfel cum este reglementată în art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, Colegiul Director nu poate reține aspecte corelative actului de justiție per se, cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Astfel cum s-a pronunțat în jurisprudența sa, Colegiul Director este de opinie că prin efectul interpretării neunitare a legii, se poate naște circumstanța ipotetică a unui tratament generic de excludere, restricție, preferință sau deosebire. Acesta circumstanță se poate materializa ipso facto într-un tratament diferențiat prin efectul hotărârilor judecătorești contradictorii, având în vedere acordarea unor drepturi corelativ neacordării unor drepturi, în ceea ce privește persoane aflate în situații analoage. (vezi în acest sens **Hotărârea nr. 185 din 16.07.2007, Hotărârea nr. 86 din 13.02.2008** și altele).

Într-o cauză recentă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a reținut că prin hotărârile judecătorești contradictorii, inclusiv ale curții supreme, efectul recunoașterii beneficiului drepturilor prevăzute de lege comparativ cu persoane aflate în situații similare cărora nu li s-a recunoscut același beneficiu al drepturilor, a rezultat în încălcarea art. 14 în conjuncție cu art. 1 din **Protocolul nr. 1 la Convenție**. (vezi în acest sens cauza BEIAN împotriva ROMÂNIEI, **Hotărârea din 6 decembrie 2007, Cererea nr. 30658/05**)

Însă astfel cum a reținut în jurisprudența sa, Colegiul Director a luat act că în sesizarea unor chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea unor instanțe judecătorești, în scopul de a „*asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României*”, legiuitorul român a instituit procedura recursului în interesul legii. Astfel, potrivit art. 329 **C. Proc. Civ.** recursul în interesul legii are ca obiect, în exclusivitate, chestiuni de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești. Potrivit alin. 3 al art. 329 **C. Proc. Civ.** „*Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe*”. Competența de a se pronunța asupra recursului în interesul legii revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, în Secțiuni Unite, cu participarea și concluziile reprezentantului Ministerului Public.

Colegiul Director reține că Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat recent în situații similare privind drepturile salariale. (vezi **Decizia nr. VI din 15 ianuarie 2007**, publicată în **Monitorul Oficial, Partea I nr. 327 din 15/05/2007**, privind acordarea nediscriminatorie tuturor magistraților a sporului anticorupție prin care s-a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În aplicarea nediscriminatorie a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților**, precum și a dispozițiilor art. 28 alin. (4) din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002**, modificată prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2004**, modificată și aprobată prin **Legea nr. 601/2004**, s-a stabilit ca drepturile salariale prevăzute de aceste texte de lege se cuvin tuturor magistraților.

De asemenea, Colegiul Director, reține că în ședința din 7 mai 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, prin **Decizia nr. XXXVI** a admis recursul în interesul legii stabilind că dispozițiile art. 33 din **Legea nr. 50/1996**, în raport cu prevederile art. 1 pct. 32 din **O.G. nr. 83/2000**, art. 50 din **OUG nr. 177/2002** și art. 6 alin. 1 din **OUG nr. 160/2000** se interpretează în sensul că judecătorii, procurorii și ceilalți magistrați, precum și persoanele care au îndeplinit funcția de judecător financiar, procuror financiar sau de controlor financiar în cadrul Curții de Conturi a României beneficiau și de sporul pentru vechime în muncă, în cuantumul prevăzut de lege.

În același sens, este și **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 18.02.2008** cu privire la acordarea tichetelor de masă judecătorilor, personalului auxiliar de specialitate, funcționarilor publici, categorii de personal care nu își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, precum și personalului contractual din cadrul instanțelor și parchetelor. Recent, Procurorul General Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a promovat recurs în interesul legii cu privire la anumite drepturi bănești reglementate de legislația specifică personalului auxiliar de specialitate (prin **Cererea nr. 4214/C/814/2007**) precum și cu privire la posibilitatea acordării indemnizației lunare de 10% din salariul de bază tuturor grefierilor din cadrul instanțelor și parchetelor. (prin **Cererea nr. 5134/C/966/2007**).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;

2. O copie a hotărârii se va comunica părților și Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ TIBERIU DRAGOȘ – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 19.06.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

